

ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ

Φωνή από τους Μαλαγιάδες

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ν. ΚΩΤΣΙΟΥ

Ήτανε μια φορά κι έναντασίον οι Μαλαγιάδες, ο αρπενός και ο οπωρώνας του αρπενού. Πάνω από πεντακόσια στρέμματα μικροϊδιοκτησίες νοικοκυρεμένες. Με τα κλήματα εν σειρά στο κέντρο κάθε περιβολιού και στον περίγυρο οι συκίες, οι αχλαδιές, οι καρυδιές, οι αμυγδαλιές. Και στις γωνιές οι καλύβες, μικρά σπιτικά με όλα τα χρειάζόμενα.

Μετά το Πάσχα και μέχρι το Σεπτέμβριο το χωριό ζούσε, θα 'λεγε κανείς, με δυο καρδιάς. Η μια χτύπαγε ρυθμικά στα Σιαδάκια και στις άλλες γειτονιές και η άλλη, πιο δυνατή, μετανάστευε στους Μαλαγιάδες. Οι δρόμοι που οδηγούσαν προς τα αρπενόχωρα δίνανε την όψη λαϊκού πανηγυριού. Γαϊδουράκια φορτωμένα και άλλα ζώα, με κυπριά και κουρίνια, πηγαίνονταν. Άρρες και γυναίκες σε κάθε αλλοκία εκτελούσαν ένα συνεπές πλάνο - έλα από πρωίας μέχρι νυκτός. Τραγούδια αναπαύονταν με φωνές και αλυσίσματα και όλα φαινότανε προγραμματισμένα και τίποτε δεν έδειχνε περιττό. Η παραγωγική διαδικασία ξεπληγιόταν ομαλά, λες κι ένα άρτο χέρι οδηγούσε μια καλοεξοπλισμένη μηχανή.

Εν τω μεταξύ, ο ιδρώτας φέρνε τις απολαύσεις του. Τ' αρπενόχωρα γερίζανε με δημητριακά, τα φρούτα φρέσκα και κυρίως γλυκαίνανε ταχτικά αρμούς και μεγάλους, τα γαλακτοκομικά δίνανε και παίρνανε, οι φούρνοι αδιάκοπα αμυνίζανε, οι γάστρες ανοιχτές έκλειναν συνέχεια και οι πίστες προσχόλαγαν. Και πάνω από όλα, τα βαένια δεχότανε όρταγα το μούστο, που μετρεφόταν με τον καιρό σε εκταρ θεϊκό, το οποίο μόλις δοκίμαζες, ο Διόνυσος θρονιάζονταν μέσα σου και με ευεξία σε καταλάβαινε στην αρχή. Κι όταν συνέχιζες το δεύτερο και το τρίτο ποτήρι, μια δύναμη άνωσης σε ανυψώνει και σε θαλάφρωνε και ένιωθες να αιωρήσαι, να πετάς. Και κείνη τη στιγμή η φρεσνή τραγιάσκα πεταζόταν και γυρόφερνε στον αγέ-

ρα, η φωνή λαμπικάριζε, το τραγούδι ανέβαινε και όλα παίρνανε μια όψη γιορτερή. Τότε όμως, εκείνη την εποχή.

Το «τώρα» ας μη το συζητάμε, είναι για κλήματα. Όταν φέτος, τον Αύγουστο, ένα πρωινό πήρα το δρόμο για τους Μαλαγιάδες —για να βάλω «την χείρα μου επί τον τύπον των ήλων», για να συγκρίνω το χθες με το σήμερα— όλα μου φανήκανε άνω κάτω. Τίποτε, μα τίποτε, δε θύριζε τα περασμένα. Ακόμα και τα πουλιά δείχνανε προσεκτικά στις συνομιλίες τους. Τα κλήματα είχανε ξεριζωθεί, οι αχλαδιές, οι συκίες, οι καρυδιές και τ' άλλα οπωροφόρα γεράσανε από την αφροντισιά, οι περιφράξεις πέσανε και τα αγριόχορτα καταλάβανε το ζωτικό χώρο. Μια πούχια απόλυτη κυριαρχούσε. Και μόνο ένας νέος καβάλα σε άλογο, λες και ήτανε βαλτός, έδινε με το ποδοβολητό ένα ρυθμό μουσικό στην άγρια φύση, που αναζητάγε ανθρώπους να συμφιλωθεί και συγχρόνως να ομορφύνει περισσότερο, να ημερέψει.

Με αυτές τις εικόνες μπροστά μου, περιφερόμενος στο άλλοτε αρπενί του παπού του Δήμου, αναθυμήθηκα ένα Γάλλο οινολόγο, που είχε επισκεφθεί στις αρχές του 1960 την Αγροτική Τράπεζα στα Γιάννενα. Έλεγε, λοιπόν, αυτός ο ειδικός πως η ποιότητα των κρασιών Ζίτσας-Καρίτσας-Γραμμενοχωριών υπερτερεί σε πολλά σημεία των γαλλικών και πως είναι κρίμα αυτά τα δώρα της φύσης να τα πουλάμε χυδην και πάμφθι-

να. Πρέπει να σερβίρονται, τόνιζε, σε προσεγμένη συσκευασία, με τυπωμένη την προέλευση και σε τιμές υψηλές, που τις προσδιόριζε σε επίπεδα που μας φανήκανε λίγο-πολύ υπερβολικά. Ο άνθρωπος είχε πείρα, ήτανε κοσμογυρισμένος, ήξερε τι μας μολογούσε. Ερείς ήρασαν οι «τυφλοί τα τ' ότα, τον τε νουν, τα τ' όρματα», κατά πως μας τα φέλνει το αρχαίος τραγωδός.

Τις προάλλες, στις εφημερίδες, μου έκανε μεγάλη εντύπωση ένας ισολογισμός μιας γεωργικής οينوποιητικής ανώνυμης εταιρείας στη Μακεδονία. Συστήθηκε από μια ομάδα γεωπόνων και εκμεταλλεύεται μια μεγάλη έκταση, που την απέκτησε με εξαγορές και πολυτελείς μισθώσεις. Με μια κάθετη οργάνωση (αρμπελώνες-οينوποιείο-εμπορία) κατάφερε να πετύχει ετήσια κέρδη που ξεπερνούσαν τα εκατό εκατομμύρια δραχμές!

Με βάση αυτά τα δεδομένα θέλω να πιστεύω πως και οι Μαλαγιάδες προσφέρονται για μια ανάλογη εκμετάλλευση. Ποιοι, όμως, θα πάρουνε την πρωτοβουλία; Ας ευχηθούμε, ορισμένοι από τους νέους μας να μελετήσουνε το θέμα αυτό σε βάθος και να στήσουνε εν καιρώ μια βιώσιμη επιχείρηση. Τελειώνοντας θα 'θελα να πω, πως η τύχη, πολλές φορές, βρίσκεται στα πόδια μας και ερείς την προσπερνούμε, με άλλα λόγια «αγρόν αγοράζουμε».

Θ. Ν. ΚΩΤΣΙΟΣ

ΝΕΑΝΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ

Ένα χαμόγελο....

ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ Δ. ΚΟΥΤΟΥΠΗ

Ένα χαμόγελο δεν στοιχίζει τίποτε, όμως πετυχαίνει πολλά: Πλουτίζει αυτούς που το παίρνουν, χωρίς να φτωχαίνει αυτούς που το δίνουν.

Μια στιγμή είναι η ζωή και όμως η ανάμνησή του διαρκεί κάποιες φορές αιώνια. Δεν υπάρχει κανένας τόσο πλούσιος, που να μπορεί να κάνει χωρίς αυτό και κανένας τόσο φτωχός, όσο αυτός που το στερείται. Δημιουργεί ευτυχία μέσα στο σπίτι, δίνει χαρά στην καθημερινή δουλειά. Είναι μια ανάπαυση για τους κουρασμένους, ένα ηλιόφωτο για τους θλιμμένους, το καλύτερο αντί-

δοτο που έχει η φύση για τις στενοχώριες. Και όμως δεν μπορείς ούτε να το αγοράσεις ούτε να το ζητιανέψεις ούτε να το δανειστείς ούτε να το κλέψεις, γιατί δεν ωφελεί σε τίποτα. Αξίζει μόνο αν σου το χαρίσουν. Κι αν βρεθεί κάποιος, που, κουρασμένος κι απογοητευμένος απ' τη ζωή, δεν θα σου χαρίσει ένα χαμόγελο, να έχεις την καλοσύνη εσύ να του δώσεις ένα δικό σου. Γιατί κανένας δεν έχει τόσο ανάγκη από ένα χαμόγελο, όσο αυτός που δεν του έμεινε πια κανένα για να το χαρίσει!!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΥΤΟΥΠΗ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΟΤΑ

Το τσίπουρο

ΣΠΥΡΟΥ ΜΙΧ. ΑΓΓΕΛΗ

Το τσίπουρο είναι ένα παραδοσιακό ποτό μεγάλης περιεκτικότητας σε οινόπνευμα, που λαμβάνεται με κλασματική απόσταξη. Η πρώτη ύλη που χρησιμοποιείται για την παραγωγή του είναι κυρίως τα υπολείμματα της οινοποίησης μετά το τράβηγμα του κρασιού (τσάμπουρα, ράγες, ζούρες κ.ά), αλλά και ζυμωμένα επιτραπέζια ή οινοποιησιμα σταφύλια δευτέρας κατηγορίας.

Στην περιοχή μας το τσίπουρο είναι γνωστό και σαν ρακί, ενώ μπορούμε να το συναντήσουμε στον ελληνικό χώρο και με τις ονομασίες στρουφιλιά ή τσικουδιά (Κρήτη). Παράγεται από ειδικά συστήματα απόσταξης που λέγονται έμβυκες ή καζάνια, συνήθως κοινοτικής, εκκλησιαστικής ή ιδιωτικής εκμετάλλευσης.

Ο άμβυκας αποτελείται από τα εξής κύρια μέρη: το ρακοκάζανο (περιέχει την πρώτη ύλη), το καπάκι, το λουλά και το σύστημα ψύξης (βαρέλι κρύου νερού, σωληνώσεις, έξοδος).

Η έκδοση αδειών και λειτουργίας των καζανιών γίνεται στο τελωνείο Ιωαννίνων και καθορίστηκε για φέτος το διάστημα από 20 Οκτωβρίου μέχρι 20 Δεκεμβρίου 1994. Δεν επιτρέπεται από κανέναν η απόσταξη τσίπουρου αγορασμένων σταφυλιών, αλλά από αυτά που προέρχονται αποκλειστικά και μόνο από δικές τους παραγωγές.

Εφ' όσον το τσίπουρο πρόκειται να πουληθεί σε κάποιο κατάστημα (καφενείο ή τσιπουράδικο), θα πρέπει να έχει σαν τελικό μίγμα-οινοπνευματικό βαθμό τουλάχιστον 37,5 στους 20°C ή 17 βαθμούς (γράδα).

Σ' αυτό το σημείο αξίζει να αναφερθούν ορισμένες από τις βασικές αρχές, που πρέπει να γνωρίζουν οι παραγωγοί μας για να κάνουν καλό τσίπουρο.

— Τα εργαλεία οινοποίησης και απόσταξης, μαζί με τους κάδους και χώρους αποθήκευσης, πρέπει να είναι καθαρά κι απαλλαγμένα από ανεπιθύμητες οσμές.

— Τα σταφύλια που χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη πρέπει να είναι υγιή και ώριμα και όχι άγουρα, προσβεβλημένα ή σάπια.

— Τα αποθηκευμένα τσίπουρα πρέπει να στοιβάσσονται και να πατιούνται καλά και να σκεπάζονται με άχυρο,

άμμο ή βαριές πλάκες, ώστε να μην αερίζονται καθόλου. Δηλαδή να τα προστατεύουμε από ξίνες και αλλοιώσεις των ποιοτικών χαρακτηριστικών τους.

— Τα τσίπουρα να αποστάζονται συνήθως 1-2 μήνες μετά τη ζύμωσή τους.

— Οι παλιοί γέροντες της περιοχής μας συνιστούν στο κάθε καζάνι απόσταξης να προσθέτουμε ένα κομμένο μήλο ή ένα κομμένο κυδώνι καθώς και μια χούφτα χοντρό αλάτι για να πάρει καλή γεύση κι άρωμα το τσίπουρό μας. Οι ίδιοι λένε ότι καλό τσίπουρο δίνει επίσης η σιγανή σταθερή φωτιά και η αργή απόσταξη, ενώ σαν ιδανικότερο θεωρούν το ξύλο της γκορτσιάς, ακολουθούμενο από το πουρνάρι και τη βελανιδιά.

— Κατά την απόσταξη να αφαιρείται τόσο το «πρωτοράκι» όσο και το «αποράκι», γιατί προσθέτουν άσχημη γεύση στο τσίπουρο λόγω των ζυμέλαιων που περιέχουν. Καλό είναι για περισσότερο άρωμα να αποστάζονται ξανά στα επόμενα καζάνια. Το λεγόμενο πρωτοράκι είναι πλούσιο σε ξυλόπνευμα, ουσία επιβλαβή για την υγεία μας, γι' αυτό και δεν πρέπει να πίνεται αυτούσιο. Όσο για τους καταναλωτές, λίγο πολύ όλοι μας πίνουμε από κανένα «τσιπουράκι», πρέπει να ξέρουμε ότι ένα καλό τσίπουρο πρέπει να είναι αρωματικό, γευστικό, γλυκόπιτο. Δεν πρέπει να είναι στυφό, πικρό ή ξινό και να αναδίδει ανεπιθύμητες μυρουδιές.

Ανάλογα με τα γούστα, το καλό τσίπουρο πρέπει να έχει από 18-20 γράδα. Ένα άλλο γνώρισμα του καλού τσίπουρου είναι η δημιουργία αλυσίδας, που δημιουργείται όταν το βάλουμε σ' ένα ποτήρακι του ούζου και το ανακινήσουμε βίαια. Όσο πιο πολλούς και καλοσχηματισμένους κρίκους σχηματίζει η αλυσίδα κι όσο πιο μεγάλο είναι το χρονικό διάστημα που διαρκούν, τόσο καλύτερο είναι αυτό.

Αν ρίξουμε μερικές σταγόνες νερού στο αγνό τσίπουρο η αλυσίδα κόβεται. Αν όχι και η αλυσίδα συνεχίζει να διατηρείται, τότε το τσίπουρο μπορεί να είναι νοθευμένο με διάφορες ουσίες, που ίσως να είναι και επικίνδυνες για την υγεία μας.

ΣΠ. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΔΙΑΡΡΗΞΗ

Άγνωστοι διέρρηξαν την κεντρική εκκλησία της Κωσταντιανής και αφάρδσαν τη μικροφωνική συσκευή και άλλα, μικρότερης οικονομικής αξίας πράγματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Αδελφότητα Ψήνας Ιωαννίνων «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» ανακοινώνει ότι η καθιερωμένη εκδήλωσή της για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας θα γίνει στη 1^η το μεσημέρι της Κυριακής 15 Ιανουαρίου 1995 στο «ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ» των αδελφών Σιώνη (Μητροπέτροβα 25, τηλ. 6420.592, Πολύγυνο).

Παρακαλούνται όλοι οι χωριανοί να μετάσχουν με τους φίλους και τις οικογένειές τους. Μετά το κόψιμο της πίτας, θα ακολουθήσει γεύμα και, με την ορχήστρα του κέντρου, γλέντι μέχρι το βράδυ.

Το συμβούλιο καταβάλλει προσπάθειες να λάβουν μέρος όσο το δυνατόν περισσότεροι και, βεβαίως, να ευχαριστηθούν όλοι.

Περισσότερες πληροφορίες παρέχονται στους ενδιαφερόμενους από τα μέλη του δικ. συμβουλίου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Μετά τις εκλογές

* Θα ήθελα να συγχαρώ θερμά τόσο τον νεοεκλεγέντα νομάρχη όσο και τους νέους νομαρχιακούς συμβούλους και να τους ευχηθώ εκ βάθους καρδιάς η θητεία τους, που αρχίζει με την ανατολή του νέου έτους 1995, να είναι αποδοτική και ωφέλιμη για την προκοπή του τόπου μας τον οποίο πολύ αγαπούμε.

Επίσης θέλω να συγχαρώ τους νεοεκλεγέντες προέδρους και κοιν. συμβούλια των κοινοτήτων του αναπτυξιακού συνδέσμου, στον οποίο υπάγεται και το χωριό μου Δραγοψά και να τους ευχηθώ δραστηριοποίηση για να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί, ώστε να βγει η περιοχή μας από την υπανάπτυξη και να βαδίσει την οδό της προόδου.

Ο πρόεδρος κοινότη. Δραγοψάς

ΠΑΥΛΟΣ Ι. ΖΗΚΟΣ

* Ο συνδυασμός μας «ΑΝΑΝΕΩΣΗ» της κοινότητας Πολυγύρου, που πλειοψήφισε στις εκλογές της 16ης Οκτωβρίου 1994, ευχαριστεί ολόψυχα τους χωριανούς, που μας τίμησαν και μας εμπιστεύτηκαν την τύχη της κοινότητάς μας για την επόμενη τετραετία.

Φιλοδοξία μας είναι να την υπηρετήσουμε με ζήλο, αγάπη, ομόνοια, διαφάνεια και συνεργασία και να αποτελέσουμε τη νέα κοινοτική αρχή όλων των κατοίκων.

Καλούμε όλες τις δημιουργικές δυνάμεις των δύο χωριών —Πολυγύρου και Ελευθεροχωρίου— σε νέο ξεκίνημα για την επίλυση των μακροχρόνων προβλημάτων και την προώθηση της ανάπτυξης και της προόδου του τόπου μας.

Είμαστε βέβαιοι πως οι συγχωριανοί μας με το υψηλό αίσθημα ευθύνης, καλοσύνης και αγάπης που τους διακρίνει για το χωριό μας, θα βοηθήσουν στο να γίνουν τα οράματά μας πραγματικότητα.

Για το συνδυασμό μας
Ο εκλεγμένος πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

* Θέλω να ευχαριστήσω τον απερχόμενο πρόεδρο Δραμεσιτών κ. Αχιλλέα Γιαννούτσο για τις πολλές και καλές υπηρεσίες που προσέφερε στο χωριό μας. Ητο δραστήριος, έντιμος, ειλικρι-

νής και πρόθυμος για κάθε εξυπηρέτηση των συγχωριανών καθ' όλη την επίθετη θητεία του. Του εύχομαι υγεία και κάθε οικογενειακή ευτυχία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

* Όλες τις Ψηνιώσες και όλους τους Ψηνιώτες, που ήρθαν στο χωριό (πολλοί, μάλιστα, διήνυσαν πολλά χιλιόμετρα) για να εκλέξουν την κοινοτική αρχή της επόμενης τετραετίας, τους ευχαριστούμε θερμά αδιάφορα από το ποιον συνδυασμό προτίμησε ο καθένας. Βέβαια διπλά ευχαριστούμε εκείνους, που μας τίμησαν με την ψήφο τους.

Όμως να είναι βέβαιοι όλοι οι συγχωριανοί μας ότι για μας δεν υπάρχουν ψηφίσαντες ή μη ψηφίσαντες τον συνδυασμό μας. Όλοι είναι φίλοι μας. Από την 1η Ιανουαρίου 1995 μονοιασμένοι οι συγχωριανοί ας εργαστούμε για το κοινό καλό. Κοινότητα, αδελφότητα, σύλλογος και όλοι οι συγχωριανοί ας στρατευθούμε για την προκοπή του χωριού. Στόχος όλων ας είναι η Ψήνα μας.

Και πάλι ευχαριστούμε.

Οι του συνδυασμού «Ελπίδα»: Δ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΓΙΩΤΗΣ, ΑΙΚ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ν. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΣΠ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Β. ΠΑΠΑΣ, Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ

* Τον αγαπημένο μας θείο Γιάννη Παπαγεωργίου, που εξελέγη πρόεδρος κοινότητας Πολυγύρου, συγχαίρομε θερμά και ευχόμαστε επιτυχία στο έργο του για την αναβάθμιση του αγαπημένου μας χωριού.

ΑΛΕΚΑ-ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΚΑΤΖΑΣ

* Εκ μέρους και των υπολοίπων του συνδυασμού μας, θέλω να ευχαριστήσω θερμά όσους μας τίμησαν με την ψήφο τους στις εκλογές της 16ης Οκτωβρίου και μας εμπιστεύτηκαν τα κοινοτικά πράγματα της Κωσταντίνης κατά την επόμενη 4/ετία. Το νέο κοινοτικό συμβούλιο θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να ανταποκριθεί στις προσδοκίες των ψηφοφόρων του και να φέρει εις πέρας ό, τι είναι προς όφελος του γενικού καλού του χωριού και ΟΛΩΝ ανεξαιρέτως των κατοίκων του.

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΠΟΛΥΓΥΡΙΩΤΩΝ

Προς όλα τα μέλη της αδελφότητας, για τις μεγάλες γιορτές των Χριστουγέννων και του καινούργιου χρόνου, απευθύνουμε τις πιο εγκάρδιες ευχές.

Με την ευκαιρία αυτή κάνουμε γνωστό ότι το κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας θα γίνει στο γνωστό εξοχικό κέντρο EDELWEISS του Ελευθεροχωρίου κ. Βασίλη Βακάλη (κοντά στο αεροδρόμιο) την 8-1-1995, ημέρα Κυριακή και ώρα 11.30 π.μ. Επίσης ο ετήσιος χορός θα γίνει στο EDELWEISS την 25-2-1995 (Σάββατο πρώτης Αποκριάς).

Για το Δ.Σ.

Ο πρόεδρος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

Η γραμματέας

ΚΑΛ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

«ΨΗΝΑ»

Μικρά αλλά...
ενδιαφέρονταΤΟ ΚΟΙΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΨΗΝΑΣ

Το νέο κοινοτικό συμβούλιο της Ψήνας (μετά την κλήρωση στο Πρωτοδικείο Ιωαννίνων) αποτελούν οι εξής: Δημ. Ν. Μητσόπουλος, Σπ. Αλ. Νικολάου, Γεώργ. Ι. Νικολάου, Αικ. Θεοδ. Νικολάου, Νικ. Γ. Βασιλειάδης, Νικ. Δ. Τζιούρης.

ΓΙΑ ΤΗ Β. ΗΠΕΙΡΟ

Έκθεση για το Βορειοηπειρωτικό έγινε στο Βελλίδειο Πολιτιστικό Κέντρο της Θεσσαλονίκης την Τετάρτη 19 Οκτωβρίου 1994 και, επί τη ευκαιρία αυτής, μεγάλη εκδήλωση στην αίθουσα του Εμπορικού-Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της ίδιας πόλεως για τον ελληνισμό στη Β. Ηπειρο ανά τους αιώνες. Κατά την εκδήλωση αυτή, ενώπιον πυκνού και υψηλού επιπέδου κοινού, μίλησε και ο συμπατριώτης κ. Απ. Παπαθεοδώρου, τ. γεν. επιθεωρητής Μ.Ε., με θέμα: «Η σημερινή εκπαιδευτική κατάσταση στη Β. Ηπειρο και η αντιμετώπισή της». Περιέγραψε με τα πλέον μελανά χρώματα και τεκμηριωμένα την κατάσταση των «μειονοτικών» σχολείων και την προσπάθεια των αλβανικών αρχών για τον ξεριζωμό των Βορειοηπειρωτών από τις πατρογονικές εστίες τους. Ακολούθησε συζήτηση.

Η εκδήλωση προβλήθηκε ευρέως από τα τηλεοπτικά και λοιπά μέσα ενημερώσεως.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ο Σύλλογος Ηπειρωτών Κορινθίας «ΠΙΝΔΟΣ» βράβευσε τους αριστεύσαντες το παρελθόν σχολ. έτος Ηπειρώτες μαθητές γυμνασίων-λυκείων του νομού. Μεταξύ αυτών ήταν και τα δικά μας παιδιά Πολυξένη και Μερότη Αγ. Χαρίτωνος.

Συγχαίρομε τόσο τους αριστεύσαντες (πάντα να αριστεύουν) όσο και το σύλλογο για τη βράβευση που έκανε σε επίσημη τελετή.

ΜΕΛΟΣ ΣΕ Δ.Σ.

Ο Δωδωναίος κ. Βασίλειος Σήτος, από τα πλέον δραστήρια μέλη του, εξελέγη γεν. γραμματέας του Αθλητικού Ομίλου Βελισαρίου Ιωαννίνων.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

Ο Μοσπινιώτης μεταπτυχιακός φοιτητής της Χημείας κ. Κώστας Δημ. Σταλίκας γύρισε από Ιταλία και Γερμανία, όπου είχε μεταβεί με τον καθηγητή του κ. Γεώργιο Πηλίδη για να συμμετάσχει σε σχετικά με την επιστήμη του διεθνή σεμινάρια.

Υπενθυμίζεται ότι ο ελπιδοφόρος νέος επιστήμων κ. Σταλίκας έχει και στο παρελθόν συμμετάσχει ενεργώς σε σεμινάρια στο εξωτερικό, θέτοντας έτσι στέρεες βάσεις για περαιτέρω προόδους.

ΑΠΟΣΠΑΣΗ

Ο Δραμεσιώτης κ. Παναγιώτης Παπαθεοδώρου, εφοριακός υπάλληλος στα Γιάννινα, αποσπάστηκε στη ΔΟΥ της Κέρκυρας.

REEL MAGIC

REEL MAGIC άνοιξε στην Αβέρωφ 65 στα Γιάννινα (τηλ. 25489). Όσοι, λοιπόν, συγκινούνται από τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και τους αρέσει αυτού του είδους η ψυχαγωγία, ας πάνε εκεί για να πάρουν και το ποτό ΔΩΡΕΑΝ.

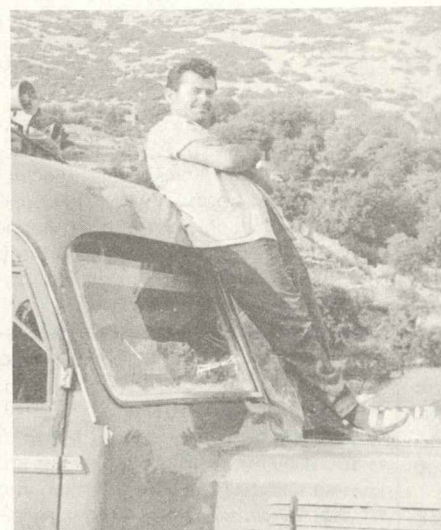
Ευχόμαστε καλές δουλειές.

Η συγκοινωνιακή
εξυπηρέτηση προ ετών

Ήταν Παρασκευή 29 Απριλίου 1965 όταν η Ψήνα, η Δραγοψά, ο Πολύγυρος και τα όμορα αυτών χωριά αποκτούσαν την δι' αυτοκινήτου δική τους τακτική (2 φορές την ημέρα) συγκοινωνιακή σύνδεση με τα Γιάννινα. Το αυτοκίνητο —τη εποχής εκείνης, αλήθεια— ξεκινούσε ξημερώματα απ' τα Γιάννινα, έφτανε στα χωριά αυτά και ακολουθώντας την αντίστροφη πορεία τώρα, μάζευε τους επιβάτες (κάποιους με τη μικρή προαίρεση τους από φρέσκα αγροτικά και ζωντανά κτηνοτροφικά προϊόντα) και έφτανε νωρίς νωρίς στην πόλη. Τις πρώτες μεταμεσημβρινές ώρες ξανάφευγε για το δεύτερο δρομολόγιο της ημέρας και το απόγευμα πάλι εκεί, γεμάτο από σαρδελοποιημένους επιβάτες και κάθε μορφής, σχήματος και όγκου δέματα και δεματάκια. Έμπειρος καπετάνιος ο κ. Ανέστης Μπουκουβάλας από το Κρυφοβό. Ακούραστος πράκτορας στα Γιάννινα και γενικός κουμανταδόρος ο Πολυγυριώτης μαγαζάτορας κ. Πέτρος Σταύρου (γαλακτοζαχαροπλαστέιο

ήταν οι τροχοί από τις λασπωμένες στροφές στου Μητραγγέλη. Τα πολλά και διάφορα πράγματα (αποσκευές, εμπορεύματα πάσης φύσεως, οικοδομικά υλικά, ζωντανά κ.ά.), που, αν δεν τα έπαιρνε η σκάρα της οροφής, βολιωνόταν στο εσωτερικό του αυτοκινήτου. Την αδημονία όσων καρτερούσαν να υποδεχτούν δικούς τους ή να παραλάβουν πράγματα που τους έστειλαν. Τις παντοειδείς εξυπηρετήσεις του Ανέστη: φάρμακα, ψώνια, χαρτιά από υπηρεσίες και καλούδια από τα Γιάννινα, αλλά και σακούλια με φαγώσιμα από τη μάνα για τα παιδιά που μάθαιναν τέχνη ή γράμματα στην πόλη.

Τώρα; Τώρα άλλαξαν οι καιροί. Λίγοι, ελάχιστοι είναι οι επιβάτες των σύγχρονων λεωφορείων του ΚΤΕΛ, που κινούνται χωρίς δυσκολίες στους ασφαλισμένους πλέον δρόμους. Οι άνθρωποι μας έχουν φύγει και όταν έρχονται στον τόπο τους, έρχονται με τα γυαλιστερά Ι.Χ. αυτοκίνητά τους, που δηλώνουν την παρουσία τους παρκαρισμένα κατά ομάδες στους

Ο κ. Μπουκουβάλας αριστερά, ο κ. Σταύρου δεξιά και το λεωφορείο που έκανε την τοπική συγκοινωνία.

«ΚΥΒΕΛΕΙΑ», πλ. Νεομαρτύρων Γεωργίου 13, τηλ. 27450, Κουρμανιό).

Αυτή η δουλειά κράτησε μέχρι την Κυριακή 29 Μαΐου 1972, οπότε διεκόπη η με αυτόν τον τρόπο συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση των κατοίκων της περιοχής εκείνης. Διήρκεσε δηλαδή επτά χρόνια και ένα μήνα ακριβώς (29/4/1965-29/5/1972). Κατά το χρονικό αυτό διάστημα —που δεν ήταν και μικρό— ο κ. Μπουκουβάλας άρχισε να εξυπηρετεί το επιβατικό κοινό με ένα φορτηγάκι, που το είχε μετασκευάσει καταλλήλως σε λεωφορείο και τελείωσε με ένα συμπληρωτικό, κανονικό για τα χρόνια εκείνα λεωφορείο.

Δεν είναι εύκολο να λησμονηθούν οι με πρόθυμη εξυπηρέτησης των κατοίκων από τη μεριά του κ. Μπουκουβάλα, όπως δεν είναι εύκολο να λησμονηθούν πολλές, ενδιαφέρουσες εικόνες, από το πλήθος των οποίων θυμίζουμε τούτες: Τους χωματινούς δρόμους, πάνω στους οποίους διαμαρτυρόταν τα καμήνο το τετράτροχο την ώρα που αγκομαχούσε να τους «περπατήσει». Το «κατεβείτε κάτω», για να σπρώξουν όλοι μαζί να

δρόμους των χωριών μας. Καταλήγοντας, πρέπει να πούμε ότι η συγκοινωνία εκείνη βοήθησε τόσο τους κατοίκους στις μετακινήσεις-μεταφορές τους, όσο και τον ίδιο τον κ. Μπουκουβάλα στις επαγγελματικές του επιδιώξεις.

ΚΕΡΙΑ ΚΑΙ ΛΑΜΠΑΔΕΣ

Ένας συμπατριώτης, που έχει σχέσεις και σχεδόν καθημερινή επαφή με τις εκκλησίες, μας το πρωτοείπε προ αρκετών ημερών. Τώρα —με κάποιον παράπονο, ίσως— μας το υπενθύμισε. Ας του κάνουμε το χατίρι.

Μας είπε να βάλομε στην εφημερίδα ότι οι εκκλησιαζόμενοι δεν πρέπει να απαιτούν να καίγονται μέχρι τον πάτο τα κεριά και οι λαμπάδες που ανάβουν στα μανουάλια. Καπνίζουν οι εικόνες, οι τοίχοι, τα πάντα και οι εκκλησιές δεν έχουν οικονομική άνεση για να τα επαναφέρουν στην προτέρα τους κατάσταση. Λίγο να κάινε φτάνει, μας είπε ο συμπατριώτης συντοπίτης.